

Wandeling langs de Miljoenenlijn- Wijlre-Eys

Routeaanwijzingen voor deze wandeling zijn onderstreept in de tekst.

Station Wijlre-Gulpen werd geopend op 23 oktober 1853 als station aan de spoorlijn Maastricht - Aken. Het oorspronkelijke stationsgebouw uit 1853, werd in 1959 gesloopt om plaats te maken voor het huidige gebouw.

In Post T van het station worden de seinen, wissels en de overweg bediend. Ook is hier een directe verbinding met de treindienstleider de ZLSM in Simpelveld.

Na aankomst van de trein te station Wijlre-Gulpen lopen we via het perron naar het Kunst- en Verzamelhuis rechts naast het station.

Het Kunst- en Verzamelhuis is geopend van donderdag t/m zondag van 13.00 tot 16.00 uur.

Na een eventueel bezoek aan het Verzamelhuis lopen we de weg af naar het oosten, evenwijdig met het spoor richting de nieuw gebouwde appartementen.

Bij de Stationsweg (eerste weg rechts) heeft u een mooi uitzicht op de kerk van Wijlre.

We lopen hier over het grondgebied van het landgoed Hoeve / Kasteel Cartils. De geschiedenis van Cartils gaat waarschijnlijk terug tot de Romeinse tijd toen het een militaire vesting zou zijn geweest. De reden van het bestaan van deze vesting was dat deze plek, een strategisch gunstige plaats was vlak bij de kruising van belangrijke Romeinse heirwegen.

In de vroege middeleeuwen stond op deze plek een grote hoeve die de zetel was van de heerlijkheid met dezelfde naam. Omdat hun keizer ver weg woonde konden ze vrijwel ongestoord hun gang gaan en menig robbertje uitvechten met hun directe burens, de heren van Wijlre en de heren van Wittem. Na de Franse inval in de Nederlanden rond 1800 werd Cartils onderdeel van de nieuwe gemeente Wijlre. Tegenwoordig is het kasteel privé-eigendom. Het is niet voor bezichtiging toegankelijk.

We volgen het voetpad zoveel mogelijk naar links en lopen richting Cartils. Aangekomen bij een halfverharde weg gaan we links af.

Als we de halfverharde weg volgen hebben we een prachtig zicht op de spoordijk en de Eyserbeek.

Op een gegeven moment zien we aan de linkerkant een tunnel onder de spoorlijn door. In deze tunnel leeft de zeldzame muurhooiwagen.

Naast de spoorbrug ligt één van de mooiste kalkgraslanden van Nederland. Door de bijzondere milieuomstandigheden komt hier zeldzame flora en fauna voor.

We volgen het pad naar het oosten, evenwijdig met de spoorlijn en lopen nu langs het waterwingebied Roodbron. Ook zien we bomen met maretakken. Maretak is een groenblijvende plant en leeft op bomen. Het is een halfparasiet: voor water en zouten is de plant afhankelijk van zijn gastheer. De maretak wordt ook mistletoe, mistel of vogellijm genoemd.

Op het eind van het pad gaan we rechtsaf de duiker met voetpad volgen. We gaan nu onder de spoorlijn door. De beek die hier stroomt is de Eyserbeek. We volgen gewoon het pad door bos en wei.

Niemand weet wie vrouwtje Helle verzorgt, maar laat haar wel met rust. We missen haar anders zo.

Aan het eind van de weide zien we populieren met veel maretakken.

Aan het einde van het bos gaan we linksaf een betonnen bruggetje over

De kerk van Wijlre is gewijd aan de heilige Gertrudis van Nijvel en dateert uit de 13e eeuw. De kerk werd in 1835 herbouwd in Dorische stijl door Alois Klausener uit Aken. Aan het eind van de 19e eeuw vergrootte Pierre Cuypers de kerk. In 1925

werd het kerkgebouw vergroot door architect J.H.H. van Groenendael. De inventaris is gedeeltelijk in Lodewijk XVI-stijl.

De gemeente Gulpen-Wittem heeft hoogstamfruitbomen geplant op het vroegere spoorwegemplacement. Dit kwam in het verleden veel voor. "Een appeltje voor de dorst voor het spoorwegpersoneel".

We lopen de overweg over.

Links van de overweg in het talud bevindt zich een schuilbunkertje. Dit schuilbunkertje diende in de Tweede Wereldoorlog ter bescherming van de seinhuiswachter. Bij deze overweg stond namelijk een seinhuis.

Het bunkertje is vrijgegraven door vrijwilligers van VOBULA.

Deze vrijwilligers kamperen jaarlijks twee weken op een natuurcamping en verrichten dan vrijwilligerswerk voor de Miljoenenlijn. Zie www.vobula.nl.

We gaan verder naar het oosten. Bij de kruising gaan we links af.

Hier zien we een regenwaterbuffer.

Doorlopend na de regenwaterbuffer zien we de ingang van een kalkoven. In 2003 waren er in Zuid-Limburg nog zo'n 19 kalkovens over.

Tijdens de Eerste Wereldoorlog beleefden de kalkovens hun bloeitijd met zo'n honderd ovens die veelal geëxploiteerd werden door families. Dit was het gevolg van een stagnatie in de aanvoer van goedkope kalk uit België en Duitsland. Na de opening van de ENCI-groeve en fabriek liep de vraag in 1927 sterk terug en verdwenen er veel kalkovens. Een deel van de overgebleven kalkovens zijn door IKL gerestaureerd als industrieel monument.

Tegenover de kalkoven zien we een herdenkingskruis ter nagedachtenis aan Vincent Amelot, geboren 10 september 1937 te Zele (België) en hier verongelukt op 17 augustus 1959. Twee dagen later is hij in Heerlen overleden. Tijdens een touwspel, waarbij hij via een touw de weg van de ene graft naar de andere graft moest oversteken, brak het touw en kwam hij zwaar ten val.

Dit kruis is afkomstig van het kerkhof in Wijlre. Het betrof het grafkruis van Bertram-Wolfs Maria Gertrudis geboren 23 maart 1854 te Gravenvoeren (België) en overleden te Wijlre op 28 juni 1948. De familie heeft het kruis geschonken voor plaatsing op deze plek.

Ondanks de behoorlijk klim is het goed eens achterom te kijken en te genieten van het weergaloos uitzicht.

Na de klim komen we boven bij een 4-sprong en gaan hier rechtsaf.

Een eind verder passeren we links bij de zitbank een uitzichtpunt met infobord. Hier hebben we een prachtig uitzicht over het vijf sterren landschap Zuid-Limburg. O.a.

zien we voor ons de kerk van Gulpen en schuin rechts de top van de kerktoren in Wijlre. Dit punt is lokaal bekend als de "Dieke Boek" (dikke buik).

Even verder passeren we rechts een picknickweide. Hier hebben we de keuze de asfaltweg te volgen of een avontuurlijke route over de picknickweide en het bos.

Indien we kiezen voor de avontuurlijke route passeren we een plek waar dassen actief zijn. De avontuurlijke route eindigt bij een grindweg. Deelnemers die de asfaltweg volgen moeten rechtsaf bij het eerste brede pad met grind. Hier staat ook een richtingaanwijzingsbord richting Cartils en Gulpen.

Langs de grindweg, die veranderd in een holle weg, zijn ook sporen van dassen zichtbaar. In de verte zien we al de halte Eys-Wittem (het eindpunt van deze wandeling) liggen.

Voor de spoorbrug gaan we linksaf, evenwijdig met het spoor naar het oosten.

Na 400 meter zijn we bij de halte Eys-Wittem van de ZLSM, tevens het eindpunt van deze wandeling.

Eenmaal aangekomen in Eys kan men genieten van een heerlijk rustmoment voor men de trein terug naar Simpelveld of naar Valkenburg neemt. Bezoek o.a. de Eyserhalte waar men culinaire streekproducten kan proeven en mee naar huis kan nemen of geniet bij uw bezoek aan het Spoorhuys in Eys van een heerlijk glas appelsap, geteeld van de hoogstamfruitbomen langs de Miljoenenlijn.

Na uw rustmoment in Eys kunt u de trein weer terug naar uw beginpunt Simpelveld nemen. Na aankomst in Simpelveld kunt u hier vervolgens, aan de hand van de bijgevoegde rondwandeling, op ontdekkingstocht gaan naar de parels van ons hoofdstation. Lever aan het einde van uw wandeldag de wandelvoucher in bij Brasserie Miljoenenlijn en geniet na van een heerlijk gratis drankje.

Maakt u digitale foto's tijdens de wandeling, stuur die dan naar: johan.bezemer@kpnplanet.nl of naar info@miljoenenlijn.nl. Heeft u opmerkingen of bent u bijzonderheden tijdens deze wandeling tegen gekomen, vul dan het reactieformulier in tijdens uw bezoek aan de halte Eys-Wittem van de ZLSM.

Onder de inzenders van foto's en/of het reactieformulier wordt een overnachting in het Spoorhuis-Eys verloot.